

maal: Hvad nytter det, at de paa Papiret have denne Ret til at vælge den Skole til deres Børn, som de ville? Derfor skulde det ærede Medlem støtte mig i, hvad jeg har gjort gældende, at det ikke skal være en Ret paa Papiret, men en Ret, der af det offentlige bliver belagt med Midler, store nok til, at de fattige kunne faa den Ret, de nu have, praktiseret ud i Livet, da man maaske ikke alle Steder i Fremtiden vil stille sig saa kulant som hidtil overfor Smaaafolks Børn, naar Forældrene ønske at komme bort fra den offentlige Skole.

Man kan stille sig overfor Religionsundervisningen, som man vil, man kan stille sig overfor Religionen, som man vil, det er en frivillig Sag, men jeg vil spørge, om nogen kan vise mig en større Kulturmagt end Kristendommen, en Magt, der har været større til at bringe kulturelle Fremskridt end Kristendommen og det Princip, hvorpaa Kristendommen hviler. Jeg tror, de Herrer Socialdemokrater ville blive mig Svar skyldige. Jeg vil derfor anse det for en blodig Uret — det gentager jeg — mod den opvoksende Slægt, naar man vil forhindre den i ved Hjælp af den offentlige Skoleundervisning at faa Lod og Del i de kristelige Moralbegreber. Det ærede Medlem sagde, at det var uheldigt nu at høre, at Forældrene, naar Børnene kom hjem fra Skolen og fortalte, hvad de havde lært i Religionstimen, brød ned derpaa og sagde: „Det skulle I ikke tro, det er noget, der ikke passer“. Det ærede Medlem mente, at det vilde blive saa dejligt, naar man fik Religionsundervisningen ud af Skolen, saa vilde man ikke høre saadanne Klager. Jo, det vil blive akkurat det samme, man vil blot høre Klagerne fra anden Side. Saa ville de religiøse Forældre føle sig besværede. I den offentlige Skole vil man tidt, baade ved Undervisningen i Historie og i Naturkundskab, fremstille saadanne Betragtninger og Opfattelser, at de religiøst sindede Forældre maa beklage sig over, at deres Børn skulle paavirkes af saadanne Synsmaader. Derfor baader Frihed paa dette Omraade os alle bedst. Derfor er det bedst, at vi stille det saaledes, at de Forældre, der ønske deres Børn underviste paa anden Maade og ud fra andre Grundsætninger end de, der ere gældende i den offentlige Skole, have ikke blot Frihed, men ogsaa Midler i Hænde til at faa deres Trang til Undervisning, saaledes som de ønske den, tilfredsstillet.

Endvidere var det ærede Medlem inde

paa mange andre Spørgsmaal. I Gaar som i Dag red han en af sine Kæpheste — det ærede Medlem har jo mange af den Slags paa Stald —, den nemlig, der fører det ærede Medlem ud paa Landet og viser ham Bønderne, Landboerne i det hele som dem, der i alt for høj Grad forsømme Skolepligten og den offentlige Skole. Det ærede Medlem har nævnt adskillige Tal, der skulde bevise, hvor smaat man lønede Lærerne ude paa Landet, men den højtærede Minister har nu belært det ærede Medlem om, at han skal omgaaes Tal paa en mere forsigtig Maade, end han hidtil har gjort. Jeg vil dog erindre det ærede Medlem om den Kendsgerning, at man ikke kan give lavere Løn i nogen Landkommune, end Loven bestemmer. I den Henseende ere alle Landkommuner ligestillede med København. Baade Københavns Kommune og Landkommunerne saavel som Bykommunerne kunne selvfølgelig give mere, end Loven fastslaar, og de Oplysninger, der ledsage dette Forslag, vise, at der ikke er saa faa Kommuner ude i Landet, som frivillig have givet deres Lærere mere, end Loven tvinger dem til.

Men hvorledes er det her i København, hvor man ikke har privilegeret Valgret, hvor man har almindelig Valgret, og hvor blandt andre saadan en Mand som det ærede Medlem staar i Spidsen for Kommunalbestyrelsen? Her har man faktisk ikke, siden vi fik Loven af 1899, givet Lærerne mere, end de have faaet i Forvejen, og dog har Kommunalbestyrelsen det i sin Haand at gøre det og at slette det aristokratiske Skel, der er mellem det, man her kalder Friskole, og som er noget andet end det, vi paa Landet kalde Friskole, og Betalingsskolen, men det vil den ikke. „Vi kunne det ikke“, siger det ærede Medlem, „for det koster 130,000 Kr.“ Men naar Staten giver Byen 170,000 Kr., synes jeg, den kunde bruge dem dertil, hvis den ikke vil bruge dem til forøgede Lærertilførsninger.

Det ærede Medlem har ikke noget at lade os høre, lad ham gribe i sin egen Barm. Han fortæller om, hvilke store Fremskridt de have gjort paa andre Maader, at de f. Eks. med Hensyn til Bospising have truffet Foranstaltninger, som man ikke har efterfulgt ude paa Landet. Men der er jo stor Forskel paa, hvad man paa dette Omraade kan gøre i en By og ude paa Landet. Her i Byen har man store Skoler. Ude paa Landet har man i en Kommune 5—6 mindre Skoler, og ved disse skulde man altsaa indrette 5—6 for-